

UPEWNIJ SIĘ, CZY BUDUJESZ PRAWDZIWY KOŚCIÓŁ

Przypis tłumacza / W tekstach źródłowych, słowa Jeruzalem i Babilonia mają rodzaj żeński, ponieważ Jeruzalem obrazuje oblubienicę Chrystusa, a Babilonia wielką cudzołożnicę, która jest synonimem wszystkich odstępców, którzy nie są posłuszni Słowom Boga.

Porównując strony, które otwierają Pismo Święte ze stronami, które je zamykają, odkrywamy, że dwa drzewa z ogrodu Eden (drzewo życia i drzewo poznania dobra i zła) wytworzyły w czasach końca dwa systemy – Jerozolimę (oblubienicę) i Babilonię (wielką cudzołożnicę).

To, co narodziło się z Ducha, to jest z Boga, przez Boga i na zawsze pozostanie dla Boga; a to, co powstało z ciała zginie, bo wyszło z człowieka, zostało zrobione przez człowieka i dla człowieka.

Dzisiaj żyjemy między pierwszymi stronami Księgi Rodzaju i ostatnimi stronami Księgą Objawienia. I czy zdajesz sobie z tego sprawę, czy nie, to każdy jest częścią jednego z tych dwóch systemów. Jeden zdecydował, że zawsze będzie wywyższał i wielbił Boga, a drugi gloryfikuje człowieka i oddaje cześć człowiekowi; jeden podąża za Chrystusem, drugi za Adamem; jeden jest prowadzony przez Ducha, a drugi żyje w zgodzie z własnym ciałem i własnym rozumem.

Głos Boga słyszał zarówno Adam, jak i Jezus, ale różniło ich to, że Adam nie był posłuszny Bogu, a Jezus był posłuszny Bogu. Jezus powiedział, że tak samo będzie z tymi, którzy usłyszą Jego głos. Ten, który jest Mu posłuszny, buduje swój dom na skale i nigdy się nie zachwieje, a ten, kto Go słyszy, ale nie jest Mu posłuszny, buduje dom na piasku i ostatecznie zginie (Mt 7:24-27). Te dwa fundamenty o których mówił Jezus, obrazują dwie duchowości: Jerozolimę i Babilonię. Jeśli chcesz sprawdzić do której z nich należysz, to przeczytaj sobie Ewangelię Mateusza 5 do 7.

[Przypis tłumacza / zobacz też: [Kazanie na górze – czego nie mówią etatowi kaznodzieje](#)]

Wśród chrześcijan są dzisiaj tacy, którzy zostali prawdziwie usprawiedliwieni przez wiarę, bo weszli w Nowe Przymierze zapieczętowane krwią Jezusa i podążają za Jezusem, posłusznie wykonując wolę Boga (zgodnie z tym, co napisano w Mateusza 5-7). Tacy budują na skale i są częścią Jerozolimy.

Ale są też tacy (jest ich większość), którzy znają słowa Jezusa z Ewangelii Mateusza 5-7, ale na co dzień nie są Mu posłuszni, ponieważ źle zrozumieli czym jest Boża łaska i usprawiedliwienie z wiary, dlatego żyją w złudnym poczuciu bezpieczeństwa (które daje wiara w neutracalność zbawienia / tł). Tacy budują na piasku i stają się częścią Babilonii, dlatego ostatecznie będą potępieni na wieki.

To nie są poganie, więc we własnych oczach czują się chrześcijanami. Ale Jezus powiedział, że ten, który buduje na piasku też słyszy Jego głos, też czyta Biblię i też przychodzi na spotkania Kościoła. Jego jedynym problemem jest to, że nie czyni tego, co mówi Chrystus, dlatego nie może być uczestnikiem zbawienia, które zostało obiecane tym, którzy są posłuszni Chrystusowi (Hbr 5:9). Ich wiara jest martwa (pozostaje wiedzą), ponieważ nie jest potwierdzona czynkami wynikającymi z posłuszeństwa i (org) „nie zostaje uczyniona doskonałą / zgodną z wolą Boga” (Jakuba 2:22 i 26).

Ludzie posłuszni Adamowi nie są posłuszni woli Boga objawionej w Piśmie, bo podążają za swoimi przywódcami (i ludzką nauką) i szatan ich przekonuje, że na pewno nie umrą (Rdz 3:4), bo "przyjęli Jezusa". Tacy żyją w złudnym bezpieczeństwie Babilonu.

Braćmi i siostrami Chrystusa (Mt 12:50), oraz częścią Jerozolimy są tylko ci, którzy są posłuszni woli Boga; którzy żyją pod przewodnictwem Chrystusa i postępują jak Jezus (1Jana 2:6).

Ciekawe jest to, co Jezus powiedział na końcu Ewangelii Mateusza 5 do 7; że zarówno dom mądrego człowieka, jak i dom głupca przez pewien czas spokojnie stał - jak dzisiaj Babilonia i Jerozolima - aż do momentu, gdy nagle spadł ulewny deszcz, wezbrały rzeki i zaczęły wiać wiatry. I gdy głupiec był zainteresowany wyłącznie zewnętrznym wyglądem swojego domu (aby dobrze o nim mówiono), to mądry człowiek przywiązywał największą wagę do jego fundamentu, którym jest niewidoczne dla innych, życie przed obliczem Boga.

Jerozolimę wyróżnia jej święty charakter, dlatego jest nazywana *świętym miastem* (Obj 21:2), a Babilonię wyróżnia jej wielkość, dlatego w Księdze Objawienia 18:10 jest nazywana *Wielkim miastem*, a w innych miejscach Księgi Objawienia, jest jedenaście razy nazwana „wielką”.

Jerozolimą stają się ci, którzy dostąpili Bożej łaski i przez wiarę żyją w prawdziwej świętości, bo są posłuszni Bogu i uczestniczą w (altruistycznej) naturze Chrystusa. A Babilonem staje się każdy, kto chce być wielki na tej ziemi i zabiega o uznanie ludzi, oraz chwałę tego świata.

Dlatego Boży lud od dziewiętnastu stuleci słyszy wezwanie: *„Wyjdź z niego (z Babilonu) mój ludu, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby nie dotknęły was plagi, które na niego spadną”* (Obj 18:4). I im bardziej zbliżamy się do końca tego wieku, to jest ono coraz bardziej aktualne.

Kto ma uszy zdolne do słuchania, niechaj słucha.

Zac Poonen

Be Sure You're Building the True Church / 11.08.2024